

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

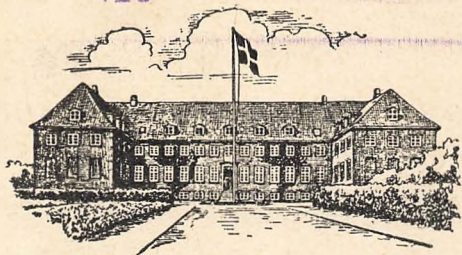
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H.U.H.- Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — JUNI 1952

Elevstævne på **Haslev udvidede Højskole**

lørdag d. 5. og søndag d. 6. juli 1952

Lørdag den 5. juli:

- Kl. 15,00: Kaffe, velkomst.
,, 16,00: Foredrag ved lærer N. P. Pedersen.
,, 18,00: Aftensmad.
,, 19,30: Foredrag ved lærer Chr. Andersen.
,, 21,00: Kaffe.
,, 21,30: Aftenfest.

Søndag den 6. juli:

- Kl. 7,45: Morgenmad.
,, 8,30: Gudstjeneste v. pastor C. Bartholdy.
,, 10,30: Foredrag v. lærer Axel Nielsen.
,, 11,30: Håndarbejds- og kjolesyningsudstilling v. lærerinderne fru Pagh Pedersen og frk. Grethe Hansen.
,, 12,00: Middag.
,, 12,30: Elevforeningens generalforsamling. (Se dagordenen andet sted i bladet).
,, 15,00: Kaffe.
,, 15,30: Korsang, hilsener. Foredrag v. forstander Johs. Magelund.
,, 17,00: Gymnastikopvisning.

Kl. 18,00: Aftensmad.

,, 19,30: Optrin, derefter korsang og afslutning.

,, 21,15: Aftenkaffe.

Tog mod København og Jylland kl. 21,59 og 22,16, tog sydpå kl. 22,41.

Alle gamle elever, evt. m. ægtefæller, er hjertelig velkommen til årets største festdage på vor skole. Husk tæpper og spisestik samt 125 gr sukker (i pose) og gerne lidt kaffe. Prisen for hele stævnet er 9 kr., for søndagen alene 7 kr. Indmeldelse inden 28. juni med angivelse af tid, ankomst og afrejse, samt om man ønsker at overnatte.

Vi glæder os alle til et godt og udbytte-
rigt samvær. Hjertelig velkommen!

Hilsen fra alle på skolen
jeres

Käti og Johs. Magelund.

Indmeldesseddelen på sidste side bedes anvendt.

Tak

Jeg vil gerne her i bladet sige en dybfølt tak både fra min mand og fra mig selv til alle elever og venner, som under min mands sygdom har glædet ham med hilsener, besøg, breve og blomster, til alle, som har tænkt venligt på ham og bedt for ham. Det har haft meget stor betydning for ham, dette med forbønnen, og selv i de sidste dage, hvor det blev så svært at bede og takke, var han altid taknemlig for dem.

Jeg vil også gerne sige til hver enkelt, at deres bøn ikke har været forgæves. Min mand blev ikke rask, men vi har ofte oplevet det, at en fred og glæde, som ikke kom fra os selv, har sænket sig først over vort hjem i Skodsborg, senere over stuen derinde på Sct. Lukasstiftelsen.

Endelig vil jeg forsøge at fortælle jer om en personlig erfaring, jeg har gjort under alt dette. Den nemlig, at hvor meget man end kan være fælles med andre om i livet, hvor tæt man end kan synes, man hører sammen i flok og følge eller to og to, så står man dog i livets afgørende situationer rådløs og tomhændet over for hinanden, så er man dog alene om at dø.

Min mand citerede somme tider med et lille smil vrøvleverset om lille Trille: Ingen mand i det hele land — lille Christian hjælpe kan. Så er det, man indser, at der dybest set ikke går nogen direkte vej fra menneske til menneske. For at nå hinanden må vi op om Gud. Han kan forene os deri, som Paulus skriver til romerne, at „ingen af os lever alene og ingen dør alene; thi når vi lever, lever vi for Herren, og når vi dør, dør vi for Herren, derfor enten vi lever, eller vi dør, er vi Herrens“. Her slutter egentlig min erfaring, men når jeg nu er begyndt at for-

tælle jer om det altsammen, vil jeg ikke undlade at citere for jer den bøn, som jeg oftere og oftere i den sidste tid har været med at bede, og hvori min mand lagde al sin nød og alt sit håb. Den er også formuleret af Paulus: — at jeg dog må kende ham og hans opstandelses kraft og hans lidelsers samfund, idet jeg bliver ligedannet med hans død, om jeg dog kunne nå til opstandelsen fra de døde.

Jeres

Vibeke Bærentzen.

P.S. Hertil føjer jeg naturligvis mine svigerforældres og min store tak for kran- sen fra skolen og medarbejderne, såvel som fra elevforeningen og H. u. H.-kred- sen i København.

Venlig hilsen

Vibeke.

Højskolen i dag

Følgende artikel var skrevet før Bærentzens sygdom tog fat, og var sat til majnumret af bladet, men måtte udgå på grund af pladsmangel. Da vi synes, den har noget at sige os, bringer vi den her som en sidste hilsen fra C. B. til højskolen.

Den første maj begynder højskolernes sommerhold. Flere tusinde unge fra hele Danmark tager på højskole. Det lyder så almindeligt, men det er dog egentlig en „verdensbegivenhed“, at unge ofrer tid og penge for at tage på en skole, hvor der ikke loves eksamensresultat og uddannelse for den, der vil frem i verden. Tager unge på højskole, må de regne med at høre om, hvad det er at leve som menneske.

En banalitet vil mange sige, det at være menneske er da en selvfølgelighed, og er det ikke det, er det blot et tegn på, at det unge menneske allerede er forkvaklet af opbyggelighed og filosofiske fraser. Laver højskolen egentlig andet end enten at fylde unge med populærvidenskabelige på- stande, som læreren ikke selv forstår ræk-

kevidden af, eller at gøre unge til en slags amatørfilosoffer, der har lært, hvor fint det er at sætte fingeren på næsen, se efter-tænksomme ud og spørge: Hvad er et menneske? Kommer den slags ikke af sig selv, når man lever med næsen fremad, med sund appetit på livet og en portion sund rationalisme og foragt for filosofiske svinkeærinder, der kun har interesse for mennesker, der holder af at gøre sig interessante ved at blive ulykkelige på den mest udviklede måde.

Cigaretter, whisky og nøgne pi'er,
det er hostesaft, det er livseliksir ...

sådan kan man jo også tale om at være menneske.

At talen om at være menneske undertiden har fået et skær af snik-snak er højskolen ikke uden skyld i. Man tænke på alle de foredrag, der i folkelighedens navn er væltet ud over Danmarks uendelig tålmodige mødegængere i utallige højskoleforeninger, oplysende foreninger og mange andre foreninger. Men højskolen har selv fostret en mand, der forstod at åle højskolen, så ingen mere næsten tør stikke næsen op over katederkanten, det er digteren Jakob Knudsen, højskolemanden, der i sit foredrag: Om folkelig vækkelse og dannelse siger:

Vore dages „folkelige foredrag“ kan passende begynde med en lille oplevelse: „Jeg var på rejsen herover inde hos en købmand og købte mig et fjerdingsspund tobak“. Så — æh — ser jeg, der står på disken et askebæger, og der var skrevet på: „Du må ikke drille din kone“. Det slog mig egentlig. Det er der noget i, tænkte jeg — —“. Der kan nu fortsættes med anprisning af forskellige huslige dyder, thi det er jo ikke blot sin kone, man ikke må drille, denne regel har sin fulde gyldighed også i forholdet til børnene og tjenestefolkene. Når man forstår at se det store i det små, så kan man godt sige, at det daglige livs visdom ligger gemt i dette lille ord: **DU SKAL IKKE DRILLE** „For hvad er egentlig det at drille, når vi nu ret vil se derpå — —“. Er foredraget ikke blevet langt nok efter denne undersøgelses tilendebringelse — hvad det næppe er — så kan taleren gøre opmærksom på, at „det

som positivt svarer til „ikke at drille“ det er dette: at se med milde øjne“. — Og nu åbner der sig nye synsvidder. Vi skal nemlig se med milde øjne ikke blot på alt godt inden for hjemmets fire vægge, men ligesåvel på alt det gode og skønne, som blomstrer op udenfor disse. Her er skytteforeninger, foredragsforeninger, ungdomsforeninger, her er usigeligt meget at tale om, blot det ikke er bekendt for forsamlingen. I sidste tilfælde kan der gøres en ny overgang. Thi alt det, som hidtil er berørt, kan dog sammenfattes under eet synspunkt: det er den sunde sjæl, der er talt om. Men dette er ikke nok: Thi vi skal have en sund sjæl i et sundt legeme

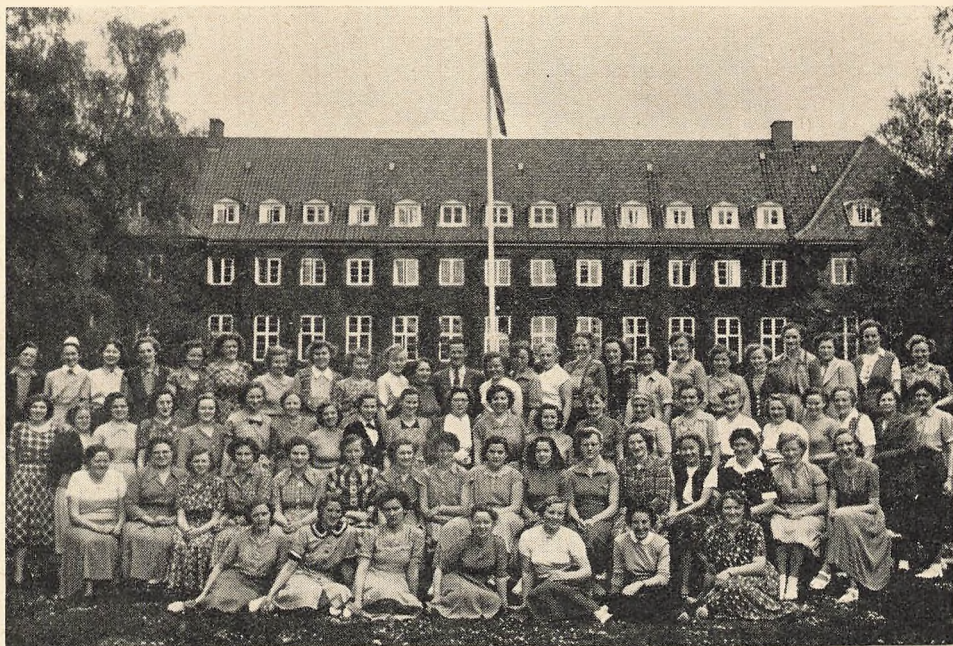
Nok om Jakob Knudsen. Vi savner ham i dag, han ville nok kunne skrive noget, f. eks. om overfladiske atom-alderforedrag, som efter sigende hærger landet i disse år.

Højskolen skal kritiseres, det er nødvendigt for dens trivsel, for der har nemlig i tidligere år vist sig faretruende tegn på, at den er ved at blive rost ihjel. — Gud fri mig for mine venner, mine fjender skal jeg nok selv tage mig af — det kunne den danske højskole også sige.

Der er sket det kedelige for højskolen, at den til en vis grad er blevet kanoniseret, erklæret i helgenrang med Grundtvig, den er blevet et selvfølgeligt inventar i mor Danmarks lille hus ved vejen. Skolebørn lærer pligtskyldigt om højskolens betydning for svineavl og folkegavn, der er skrevet kløgtige bøger om højskolen — utallige kronikker også — sogar en doktor-disputats om højskolen er der kommet, og studerende fra alle lande rejser til Danmark på forhånd begejstrede for den tanke, at i Danmark er der mennesker, der går til skole, blot fordi de synes, at de trænger til at få rede på tilværelsen. Det er slået fast, at højskolebevægelsen er et af Danmarks vigtigste bidrag til verdenskulturen, kort sagt, røgelsen bølger så voldsomt, så højskolen bliver helt bleg og mager af den megen virak, — der smigrer, men ikke mætter.

Ingen kan nemlig i længden tåle at blive taget selvfølgeligt, og det har den

Sommerholdet 1952

Første række:

Ammundsen, Emmy, København. Andersen, Agnes, Hellerup. Bagger, Sigrig Nina, København. Bertelsen, Esther, Aalborg. Christensen, Gerda, Vaarst. Christensen, Irene, Pedersker. Christensen, Ruth, Esbjerg. Christoffersen, Anna, Østerlars. Degn, Grethe, Ølby pr. Struer. Delfs, Annelise, Dolrothfeld. Dichmann, Meta, København. Døssing-Christensen, Silkeborg. Enevoldsen, Rigmor, Ringkøbing. Fallinge, Birgit, København. Hansen, Bodil S., Egtved. Hansen, Else, Astrup. Hansen, Gudrun, Lestrup. Hansen, Karen, Skjern. Hansen, Elisabeth Hviid, Ullits. Hansen, Christa Ruth, Paarup. Ipsen, Gurli, Østerlars. Jensen, Anna, Sjørring. Jensen, Annalise, Allingaabro. Jensen, Edel, Starreklinte. Jensen, Elna, Vestbirk.

Anden række:

Jensen, Johanne M., Render. Jensen, Karen E., Tølløse. Jensen, Karen M., Broust. Johansen, Caroline, Løgumkloster. Johansen, Gudrun, Taarup. Jørgensen, Jenny, Rode pr. Haslev. Kammersgaard, Marie, Bøvlingbjerg. Kjær, Marie, Vejrup. Kristiansen, Bodil, København. Kruse, Ruth H., Arnum. Larsen, Margrethe Riis, Haslev. Lauridsen, Mette M., Holstebro. Larsen, Ruth, Stensved st. Larsen, Ulla, Vandrup. Lustrup, Mette, Thyholm. Lynge, Birthe, Silkeborg. Lynge, Marie Louise, Holte. Markussen, Birthe, Vanløse. Mortensen, Ellen R., Randers. Munch, Ellen, Bodilsker. Møller, Agnes, Bonderup. Møller, Ellen, Sjørlev.

Tredie række:

Nebel, Karen Margrete, Nielsen, Agnes, Fuglebjerg. Nielsen, Birgit B., Vinderup. Nielsen, Elly, Holstebro. Nielsen, Ester, Raasted. Nielsen, Inga Holm, Hurup. Nielsen, Ruth Storm, Ebberup. Nielsen, Ruth Ørgård, Ringkjøbing. Nordqvist, Rea, Finland. Nølsør, Martha, Færøerne. Olander, Hedvig, Hurup. Pedersen, Elisabeth, Gadbjerg. Pedersen, Herdis, Herning. Pedersen, Jenny, Gudum. Pedersen, Thyra E., Askø. Rasmussen, Gunhild, Vivild.

Fjerde række:

Skovsgaard, Mary, Egtved. Sloth, Thyra, K. Ullerup. Svendsen, Lilly, Hedensted. Sørensen, Margit, Serritslev. Sørensen, Ninna E., Fanø. Thøle, Sigrig, Slesvig. Willumsen, Kirsten, Kølkjær.

danske højskolebevægelse heller ikke kunnet. I det øjeblik højskolen blev selvfølgelig, mistede den sin tiltrækningskraft. Kort sagt: elevantallet, særligt det mandlige elevantal, er gået tilbage — med undtagelse af en kortvarig opgang under og efter krigen — og det på trods af kortere arbejdstid, feriepenge, tilskudsordning o. s. v.

Den hæderkronede danske højskole må døje den tort at blive klassisk, d. v. s. alle kender den, men kun de færreste kender den.

Dette kunne jo godt give anledning til sørgmodige betragtninger, dystre tidsanalyser, der skulle begynde med det uheldsvangre: „Vor tids ungdom ...“ og derefter kunne så følge en af disse „tidsanalyser“ vi er oversvømmet med i disse år. Men højskolen har i dag hverken tid til festtaler eller tidsanalyse, men den må gøre den gamle højskolemand, fribytter og folkekirkemand Morten Pontoppidans ord til sine, han, som opfordrede sine samtidige højskolekolleger til at begrave den romantiske højskole, som allerede i 80'erne var et Frode-Fredegod-lig, som man bildte godtfolk ind var levende endnu. „Han må lægges på bål, han stinker allerede“. I stedet for at fejre fortidens bedrifter opfordrede Morten Pontoppidan til „ikke længer at holde gilde på levningerne af gårdsdagens folkefest, man skulle hellere skænke sig et glas koldt vand, holde frokost på ramsaltet sild og derefter gå i arbejde med at brygge nyt mjød“.

Samtiden fulgte ikke Morten Pontoppidan. Hans krav om at gøre højskolen til en livsnær skole, der skulle vække elevernes selvtænkning og selvstændighed, blev mødt med en direkte opfordring til at sabotere hans højskole. „Bliv borte fra Pontoppidans skole, det er ikke risikoen værd at komme dér“, tilråbte en brav ryslinge-grundtvigianer de unge landboer, der kunne befrygtes at ville søge den pontoppidanske højskole.

Højskolen tåler ikke at blive noget engang for alle fastslået, så visner den langsomt, men uendelig sikkert. Derfor er det en fare, at højskolerne her i landet i høj grad har været tilsluttet en bevægelse,

eller været økonomisk og traditionelt afhængigt af et parti. Når det er gået arbejderbevægelsens højskoler ilde her i landet, er det vel ikke uden forbindelse med, at arbejderhøjskolen trofast er gået frem under de bannere, hvis inskriptioner forlængst var ophørt med at inspirere unge arbejdere. Når Indre Missions højskoler bliver omdannet til fagskoler af forskellig art, er det vel heller ikke uden forbindelse med, at skolerne var resultatet af en vækkelsesbevægelse, der var ophørt med at være bevægelse og er blevet organisation. Og de grundtvigske skolars økonomiske vanskeligheder skyldes måske til dels, at grundtvigianismen på disse skoler blev en lære, en dogmatik, der næppe begejstrede mange under 40 års alderen.

Skolerne blev selvfølgelig, alle ventede, at i den og den skole blev der sagt sådan og sådan, for den var missionsk, og i den og den skole blev der sunget de og de sange, for den var grundtvigsk, og kan man fortænke unge i, at de ikke ville et sted hen, hvor resultatet af undervisningen var givet på forhånd, mere eller mindre da?

Netop derfor er der grund til at være optimist i disse år. Der er ingen grund til jammer over krise for folkhøjskolen, for der er tegn på liv, meget tyder på, at højskolen fornys indefra.

Der er for det første det, at nye kredse i folket er ved at komme i kontakt med folkhøjskolen. Højskolen var jo tidligere en udpræget landboskole. Grunden hertil er ikke helt let at finde, det skyldes vel mange ting: Grundtvigs tillid til landbostanden som den stand, der ejede det rigeste fond af åndelig kraft til landets opbygning, landbostandens økonomiske fremgang omkring århundredeskiftet og flere andre faktorer. Men der er i de senere år kommet mange unge med fra stationsbyer og provinsbyer, og selv hovedstaden begynder at sende elever til højskolerne — det går langsomt, men det går da. Og gennemgår man de erhvervsgrupper, der repræsenteres, ser man, at på mange skoler er landboerne i mindretal. Det er håndværkerne og unge fra butikskontorfaget, der kommer til højskolen.

(Fortsættes i næste nr.)

Sommerskolen 1952

er nu i fuld gang. Det er et godt hold, der arbejder flittigt, og som er vaagen overfor tidens spørgsmål. En lørdagsunderholdning med avis, der lå i et højt plan, har allerede fundet sted. Elevbestyrelsen har ganske originalt kaldt sig et ministerium med stats-finansminister osv. Avisen hedder ligeså originalt „Der udividede Sandhedstjeneste“.

En ny tradition, der begyndte sidste år, er den fælles modtagelsesfest i missionshuset. I sommer havde vi ansvaret for den. På 5 dage lykkedes det sangkoret at indøve tre sange, heraf en helt ny, som min kone havde oversat fra schweizerdialekt. De sædvanlige ture til Bregentved og Gisselfeldt fandt sted i strålende forårsvejr, ligeledes en tur til Roskilde domkirke, Frederiksborg og Fredensborg slot. I Hillerød sang sangkoret ved 3. kreds Kristi Himmelfartsmøde for ca. 800 unge. Til menighedskundskabstimerne har vi haft nogle fremmede talere, og flere udlændinge har været på studieophold på skolen; een skal nævnes, undervisningsinspektør Mr. Nasution fra det indonesiske undervisningsministerium. Han var her det meste af maj, sendt herved af det danske undervisningsministerium. Han vandt alles hjerter — og eleverne vandt hans, i går skrev han: „About the workers Folk-High-School itself. I have got full informations from Mr. Andersen, the principal who tells me, that at his school there is no religious basis or religious lectures, so that I may say, that I have come down suddenly from a well founded christian „palace of spirit“ to a hard and dry earth. Nevertheless it is interesting for my study of course, but you may be sure, that the lectures and impressions at

H. u. H. not the least our intimate talks have got the dearest place in my memory and heart“.

Søndag den 25. havde vi besøg af 120 københavnere, en festlig dag, som mange dog sikkert har læst om i Kristeligt Dagblad. 2. pinsedag kommer to ligeså store hold gæster fra hovedstaden. Vi glæder os over kontakten med denne fjerdedel af Danmarks indbyggere, vi håber, at flere af dem må finde ind på vore højskoler.

Den 15. maj var de fleste af lærerne og enkelte elever til pastor Bærentzens begravelse i Holte. Trods sorgen og alvoren blev det alligevel en velsignet dag, hvor opstandelseshåbet kom til at lyse. Bærentzen havde selv bestemt tekst og salmerne til begravelsen og en hilsen blev oplæst, som greb os alle. Andetsteds i bladet findes en hilsen fra Vibeke og en artikel fra hans hånd. Efter begravelsen var vi til et godt samvær i hjemmet, hvor familien og venner havde ordet.

Der er meget stof til bladet denne gang, så jeg må fatte mig i korthed. Jeg minder dog lige til sidst om bibelkursus'et i august. I kan nå at komme med, hvis I skynder jer. Der er dog ikke flere enkeltværelser. Til det nordiske kursus 8.—14 og repetitionskursus for gymnastikledere d. 7.—12. juli er der endnu god plads, men vi vil gerne have indmeldelsen snart. Sidst, men ikke mindst: Elevstævnet! Vi glæder os til at se rigtig mange af jer.

Johs. Magelund.

D A G S O R D E N
for elevforeningens general-
forsamling:

1. Indledn. v. formanden.
2. Valg af dirigent.
3. Formanden aflægger beretning.
4. Kassereren fremlægger regnskabet.
5. Eventuelt.

P. b. v.
K. Vilh. Jørgensen.

Landsforeningen af højskoleelever

Lørdag den 3. maj holdt landsforeningen af højskoleelever repræsentantskabsmøde og generalforsamling i Fyns forsamlingshus i Odense.

Da foreningens formand, fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen, var forhindret på grund af politiske forhandlinger, og sekretæren, Erik Halvorsen, for tiden er på studieophold i England, ledede forstander Poul Engberg mødet og aflagde på formandens vegne beretning.

Under landsforeningen er nu tilsluttet 36 elevforeninger med omkring 50,000 medlemmer. — Landsforeningen har gennem pressen, radioen og på andre måder søgt at gøre højskolen kendt ud over vort

land. — Det kommer stadig til at stå bestyrelsen mere og mere klart, at kontoret i Vartov er uundværligt. Man har måttet ansætte en kontordame til det daglige arbejde, idet sekretær Halvorsen meget ofte er fraværende på rejser, og der kommer flere og flere forespørgsler til kontoret.

Sekretær Halvorsen har sidste vinter startet en aftenhøjskole i Vartov. Der har været afholdt to foredragsrækker med ialt 250 deltagere, så man vil forsøge igen til vinter. — Desuden har der i vinterens løb været afholdt en række såkaldte „fabriks-højskoler“ på forskellige større virksomheder, bl. a. i Vejle og Kolding. Således har der på Hess fabrikker i Vejle været fra 150—180 deltagere pr. aften, og deltagerne har været meget glade for arrangementet. Tre nye skoler er blevet påbegyndt, hos Bulow og Co. i København, Junchers savværk i Køge og på Korsør Glasværk.

Et særligt arbejde er påbegyndt i København og grupperer sig (særligt) om „Askgaarden“, Jacobys Allé nr. 13, hvor frk. Askgaard, tidligere Askov højskole, har stillet sin store villa til rådighed for højskolekredsen i København. I det udvalg, der leder dette arbejde, er kommunelærer Olav Nielsen den udvidede højskoles repræsentant.

Klip ud

Til

Den udvidede Højskole

Haslev

Et udvalg, bestående af forstander Mads Nielsen, pastor Dons Christensen og sekretær Halvorsen, arbejder med en plan om at føre højskolesagen ud i sognene. Man vil begynde med et fællesmøde mellem gymnastikforeningerne, De danske Ungdomsforeninger og K.F.U.M. og K. Det er meningen, at man til efteråret vil forsøge med et par „prøvesogne“.

Som et middel til at gøre højskolen kendt har landsforeningen udsendt en lille pjeces: „Tag 8 eller 14 dage på højskole“, hvoraf fremgår, at der i tiden fra den 22/6 til den 31/8 afholdes feriekursus på 15 forskellige højskoler ud over landet. Priserne er 75 kr. for 8 dage, 125 kr. for 14 dages kursus, alt iberegnet.

Foreningens regnskab balancerede med 32,914 kr. 23 øre og udviste et driftsunderskud på ca. 6000 kr. — Man havde dog begrundet håb om at få tildelt 10,000 kr. af tipspengene, hvilket jo i høj grad ville rette på økonomien.

Ved bestyrelsesvalget afgik efter tur frk. Birthe Majlund, København, og journalist Alfred Hansen, Odense, der begge genvalgte. Bestyrelsen består af fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen, forstander Poul Engberg, forstander Nissen, lærer Hillgaard, lærer Toftemark, frk. Birthe Majlund og journalist Alfred Hansen.

Det vedtoges, at næste års repræsentantskabsmøde skulle afholdes på en centralt beliggende højskole, formentlig Tommerup højskole. **K. Vilh. Jørgensen.**

Bryllupper.

Søndag den 25. maj viedes i Bjeringsbro kirke frk. Ena Munk Nielsen (49-50) til hr. uddeler Villadsen, Mullerup brugsforening, Slagelse.

Søndag den 1. juni viedes i Nimtofte kirke frk. Britta Olesen (48-49) til hr. Jens Peder Heide Sørensen, Hvide Sande. Hjertelig til lykke.

Nu må vi

have det sidste kontingentbeløb hjem. Tag vel mod opkrævningen, betal den straks eller skriv, hvorfor den ikke er indløst. Ringkøbing.

H. u. H.-kredsen i København

har intet møde i juli. P. k. v.

Emma Augustinus

H. u. H.-stævne.

En flok glade kammerater af holdet 51—52 fra „Herlighedens udvalgte højborg“ var samlet hos Anna Vestergaard i Silkeborg Kr. himmelfartsdag, og vi sender de hjerteligste hilsener til alle af H. u. H.-familien, især til kammeraterne fra i vinter, samt forstanderpar og lærerstab. Stinna Jørgensen, Marie Nørskov, Ruth Sønderkov, Inga Knudsen, Gerda Pedersen, Egon Lysgaard, Svend Jørgensen, Eigil Jensen, Edith Nielsen, Ingelise Rau, Inger Sørensen, Anna Vestergaard

Ansvarshavende: N. P. Pedersen, Skolevej 6, Tlf. 596.

Torkildsens bogtrykkeri v/ H. Nielsen, Haslev.

Indmeldelse til elevmødet 1952

Navn og adresse	Årgang	Dato og tid for ankomst	Dato for afrejse	Ønskes natlogi

Særlige bemærkninger: